Ordføreren (Nellemann): Som det vil ses af de Motiver, der findes meddelte i Betænkningen, er den Forandring, som foreslaas vedtagen for Landsthingets Vedkommende, kun temmelig ringe. Den gaar kun ud paa, at i 2den Linie af 3die Stykke af § 1 skulle Ordene: „at have fast Bopæl her og" udgaa, hvoraf Meningen er, at, for at en Person efter to Aars Ophold her skal kunne betragtes som udtraadt af det undersaatlige Forhold til en fremmed Stat, hører det til, at det er oplyst, at han har taget fast Bopæl her. Saaledes som Forslaget sidst vedtoges her i Landsthinget, udstrakte den legale Præsumtion, som man vilde opstille, sig ogsaa til Spørgsmaalet om den faste Bopæl, saaledes at den Paagjældende, naar han havde havt Ophold her i to Aar, da ogsaa skulde formodes at have taget fast Bopæl her. Dette Sidste har Fællesudvalget imidlertid fundet mindre rigtigt, idet man har ment, at det var Noget, der jo altid maatte kunne afgjøres efter de enkelte Tilfældes Beskaffenhed, om Vedkommende maatte kunne siges at have taget fast Bopæl her i Landet eller ikke. Den anden Del af Præsumtionen, den om Opgivelsen af det fremmede Undersaatsforhold, har man derimod ment at burde fastholde, dels fordi der er flere Tilfælde, hvori en Mand ikke kan skaffe sig formelig løst fra det undersaatlige Forhold til et andet Land, og dels fordi Undersaatsforholdet til det fremmede Land ikke ligefrem vil kunne blive løst uden en Virksomhed fra den Paagjældendes egen Side, og han jo vil kunne undlade at foretage de til Løsningen af det undersaatlige Forhold fornødne Skridt. Som Følge heraf har man altsaa ment at burde bibeholde den legale Præsumtion med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal. Jeg skal af de af mig saaledes anførte Grunde tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage Lovforslaget paa den Maade, som Fællesudvalget har tilladt sig at indstille.

Indenrigsministeren: Det følger af mine tidligere Udtalelser her ved Sagens forrige eneste Behandling, at jeg havde ønsket, at man var slaaet ind paa den af Mindretallet i Fællesudvalget anførte Vei. Men jeg tror dog at kunne modtage Lovforslaget og være nogenlunde tilfreds med det i den Form, hvori det vil komme til at foreligge efter Fællesudvalgets Flertals Forslag, og jeg vil derfor ligeoverfor de ærede Medlemmer føie min Anbefaling til den ærede Ordførers om at vedtage Lovforslaget i den saaledes foreslaaede Skikkelse. Jeg har det Haab, at de Vanskeligheder, som jeg befrygter af den opstillede ubetingede Præsumtion, ville kunne fjernes ved Hjælp af den Udvei, som er paavist i selve Lovforslaget, nemlig ved at der afsluttes Traktater med de Lande, med hvilke Controverser lettest vilde kunne opstaa.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Fællesudvalgets Flertals Indstilling for Landsthingets Vedkommende:

I § 1, tredie Stykke, 2den Linie, udgaa Ordene: „at have fast Bopæl her og"

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Derefter sattes Lovforslaget i sin Helhed under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg fra Folkethingets Formand har modtaget Underretning om, at Folkethinget har vedtaget dette samme Lovforslag med den Forandring, der fra Fællesudvalget var indstillet for Folkethingets Vedkommende, og at der saaledes er opnaaet Overensstemmelse om dette Lovforslag, saa at det nu vil kunne tilstilles Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forespørgsel af den 2den Lands-